



Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Mendicantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

aliter dicitur inferius in ver. *parochus*, §. 3.

Tertiò, quia dictum, presbyterum nullum posse adesse matrimonio contrahendo, nisi de licentia Ordinarii, vel parochi; dubitatur, an requiratur, ut ista licentia sit in scriptis, an sufficiat licentia generalis exercendi curam? Ad primum responderetur, non requiri scripturam; ad secundum, quòd sufficit, *Navar. conf. 13. nu. 2. loc. cit.*

Quartò, discessit parochus à sua parochia per modicum tempus sine licentia Episcopi sui, & reliquit in parochia pro cura aliquem Sacerdotem, vel Vicarium, an iste possit interesse matrimonio contrahendo, vel aliquis Sacerdos de licentia ipsius? Responderetur, quòd sic, per regulam, *subrogatus*, & *Nav. conf. 13. num. 4. loc. cit.* cætera de materia matrimonii, vide in ver. *parochus*.

Quintò, an matrimonium possit contrahi per interpretem? Responderetur, quòd sic, ita præter alios *Covar. de spons. 2. par. c. 4. §. 1. nu. 3.* similiter, & sine interprete, inter alienigenas, modò proferantur verba apta conjugio, *gl. in capitulo, ex literis, il. 1. de sponsal.*

MEDICI.

Medicinæ artem an exercere possit clericus? Responderetur distinguendo cum *Navar. conf. 3. ne cler. vel mona.* nam si est in sacris, vel beneficiatus, non potest sine Papæ dispensatione, nisi erga miserabiles personas, pauperes, instante necessitate, se ipsum,

& cognatos; in minoribus autem solus constitutus potest absque peccato, nisi ut laicus, *Navar. tract. de spol. §. 7. nu. 4. ver. 3.* quod nota pro materia spoliurum.

MENDICANTES.

Primò, Mendicantes, qui dicantur, & gaudent privilegiis mendicantibus concessis, vide *Bull. Pii V. quæ est 45. & incipit, Romanus*, ut sancti Domini, sancti Francisci, sancti Augustini, & Servitæ, sancti Francisci de Paula, *Bull. 48.* & de eorum privilegiis, vide *Bull. 30. quæ incipit, Esi mendicantium*, & *Bull. 14. quæ incipit, Dum ob uberes*, & *Gregor. XIII. Bull. 15. quæ incipit, In tanta rerum*, & *Bull. 135. quæ incipit, Romani*, congregatio sancti Hieronymi, Jesuitarum, *Bull. 49. quæ incipit, Romani Fratres*, Amadæorum unio, & *Clarenorum*, sub Ordine Fratrum Minorum, de observantia Pii V. *Bull. 54. quæ incipit, Beatus*, *Greg. XIII. quæ incipit, Ex benigno*, Societatis Jesu inter mendicantes comprehenditur, & gaudet eorum privilegiis, *Greg. XIII. Bull. 102.*

Secundò, Minores conventuales, ultra biennium in eodem conventu manere non possunt, nisi sint sexagenarii, *Pius V. Bull. 67. quæ incipit, Illa*. Guardianatus, per biennium, novitil, nisi attingant decimumoctavum annum, nisi proprium habeant, nec laici recipi possunt, nisi habeant vigesimumquintum annum.

Tertiò, qui dicantur Monachi, qui fratres, qui mendicantes, qui Canonici Regulares, vide præter cæteros, *Jafon.*

in authent. ingressi, nu. 13. & inf. de sac. san. Eccl.

Quartò, unde dicantur mendicantes, vide Gem. in c. quorundam, § volentes, in initio, de elect. lib. 6. ubi etiam ex ipso, & Gl. habes, qui dicantur mendicantes.

MONACHI.

Primò, Monachi, seu regulares ejeti à suis monasteriis, vel ad triemes condemnati, vel habitu privati, sub quo Episcopo subsunt? Respondetur, quòd sub Episcopo originis, Nav. in c. non dicatis, nu. 34. 12. qu. 1.

Secundò, Monachus dimittens habitum, quam pœnam incurrit? Respondetur, quòd pœnam excommunicationis, c. si de apost. sed ab eo potest absolvi à suo Prælato, Cald. cons. 6. Clar. q. 97. ver. Monachus, & in pœnam, de qua in ver. professio. similiter si occultat habitum sine causa, gl. in Clem. de vita, & hon. cler. similiter si aliena bona monasterii sine licentia Superioris.

Tertiò, Monachus ejectus, cui acquirit, supposito, quod propter hoc desinat esse Monachus, nec fiat capax cuiuslibet juris pecuniarii? Respondetur, quòd si est ejectus injustè, acquirit monasterio, à quo ejectus est; si justè, Pape, vel Ecclesiæ, cui fuerit legitime ascriptus, seu translatus, Nav. in c. non dicatis, nu. 34.

Quartò, an Ordinarii possint aliqua constituere de regularibus? Respondetur prout sup. in ver. excommunicatio, de accus. mater.

Quintò, si Monachus, seu Regularis steterit per annum integrum in probatione, & per aliquot menses ultra, nondum emittens expressam professionem, licet tacitam per delationem habitus non distincti, prout ajunt jura vulgata, possit renunciare bonis, sive facere contractus, & videtur quòd non, quia omnia jura, & glossæ videntur dicere, quòd per professionem tacitam quis non est amplius sui juris, tamen contrarium est verius, quia per solam professionem expressam, sive solemnem, fit mortuus mundo: vide Extravag. antiq. concertat. Joan. 22. Reb. tit. de dispens. cum reg. sa. nu. 24. præterea quia Concilium loquitur simpliciter de professione, quæ debet intelligi de potiori significato, Argum. cap. fin. de sentent. excommunic. & Rebuff. tit. de mod. amit. benef. num. 44. per capit. beneficium, de regul. libro sexto, ubi dicit, quòd ante professionem non potest conferri beneficium Monachis, quæ debent intelligi de expressa, tacit Bull. Pii V. quæ est 75. ubi statuit regularem non posse promoveri ad sacros Ordines, nisi fuerint professi, quæ debet intelligi de expressa, Argum. Sac. Conc. Trident. sess. 21. cap. 2. de reform. ubi prohibet saculares promoveri ad sacros Ordines, nisi habuerint beneficium, pensionem, vel patrimonium, Covar. de spons. 2. p. c. 7. §. 4. nu. 6. & fortificatur ratione, sicut ad dirimendum matrimonium ratum, & consummatum, non sufficit votum simplex, sed requiritur votum solemne, cap. 1. de vot. in sexto, ita non sufficit professio

N 2

tacita,